

שאיפה למצוינות!
לזכרו של רס"ל ניר קריצמן

עמותת נירים | עלון מס 8 | יולי 2015

מוקדש לבוגרי נירים

"בגור מי שהגאון על פי הערכים של נירים ולוקח את הצדק נירים איננו אלא מקום שאני אפנה, אני יכול אומר בפה מלא שיש בזה להגאון..." (א', זוגר נירים, בלקס אצורה איר קריצ'מן)

בוגרי הכפר-

כפר הנוער נירים רואה את הקשר עם בוגריו כמערכת יחסים המקיימת הדדיות ובה תמיכה וקבלה משני הצדדים. בעוד הכפר הרחיב בשנתיים האחרונות את המשאבים שהוא מקצה כדי לתת מענה רחב יותר לבוגרים, כך ובמקביל התרחב היקף הסיוע של הבוגרים לכפר בתהליכים החינוכיים והטיפוליים המתרחשים בו. הדדיות זו בין הארגון לבוגריו, לא רק שמהווה מכפלת כוח גדולה, ממשית ומשמעותית מאוד לשני הצדדים, יש בה גם מרכיבים ערכיים רבים ויש בה, במנות גדושות, צורך אנושי עז של שמירה על קשר. אני מנצל את ההזדמנות להודות לכל בוגרי הכפר על הקשר, העזרה והמחויבות לארגון ולחניכים שבו, וכן להודות לכל התורמים המאפשרים את הקצאת המשאבים לטיפול במערך הבוגרים ההולך וגדל.

מיכה סימבליסטה
מנהל כפר הנוער נירים

בוגרי נירים בשכונות-

אנו נמצאים בתוך השנה ה-13 לפעילות. תוצאות העבודה הקשה לאורך השנים ניכרות ובגדול. מתוך כ-330 בוגרי נירים בשכונות, מעל 290 השלימו שירות צבאי, קרוב למחציתם ביחידות קרביות ורובם בשירות משמעותי, עשרות שכבר נהגו או נהנים ממלגת לימודים ומשלימים תואר כזה או אחר והחשוב מכל מעל 95% נמצאים במקום טוב ובטוח, בונים את חייהם ומסמנים מטרות להמשך! המספרים חשובים, אך הסיפורים הרבים שמאחורי המספרים חשובים יותר. המפגש המקרי ברכבת עם חייל או חיילת בדרכם לבסיס, הטלפון שמבשר על הצלחה במבחן קשה בדרך לתואר, ההזמנה לחתונה או למסיבת ברית או בריתה והטלפון במהלך "הפוגה" מהלחימה בעזה- מאחורי כל אלה נמצאים פרצופים, שמות, אנשים, חניכים לשעבר שבגרו והתקדמו בחייהם. מאחורי כל אלה נמצאים הילדים שפגשנו לפני אי אילו שנים בשכונה, וביחד הלכנו בדרך המתגרת ורווית ההרפתקאות שעמותת נירים מציעה. כל כך הרבה פרצופים ונשמות טובות מתערבבים בדמיוני בעת כתיבת שורות אלה ולכל אחד ואחת יש את המקום שלה, החוויות שלה, הכשלונות והצלחות שלה בדרך הלא פשוטה שצעדנו יחדיו. משפחת נירים לטוב ולרע.

בוגרים יקרים- אתם מקור הגאווה שלנו ואתם ההוכחה לכך שכל שנות ההשקעה של כל אנשי הצוות בנירים השותפים לעשייה, בכפר ובשכונות, היו משמעותיות והביאו לתוצאות מדהימות. מאחל לכל הבוגרים הצלחה גדולה בכל שיבחרו לעשות, מאחל לכל צוות נירים להמשיך ולפעול ללא פשרות ומתוך האמונה שלכל ילד יש סיכוי ותקווה להתקדם בכלל ולשאוף למצוינות בפרט. אנחנו כאן בשבילכם- תמיד.

שלומי אבני
מנהל נירים בשכונות

שאיפה למצוינות!
לזכרו של רס"ל ניר קריצמן

נ. בוגרת צוות שחף, כפר הנוער נירים

הגעתי לכפר הנוער נירים בכתיב ט', למכינה א. בבית היו קשיים עם המשפחה וגם בלימודים. בעיקר הרגשה של הליכה לאיבוד. כמעט ולא היה לי את מי לשתף בקשיים או בשמחות, החברים מהבית כמובן לא תרמו והביאו אותי למקומות לא טובים בחיים.

לאחר טיפול ארוך בעזרת עובדת סוציאלית, במקום מגורי החלטנו יחד, כי הדבר הנכון בשבילי יהיה שאצא מהבית ואתרחק מהאנשים שסבבו אותי ומהחברה הרעה.

לכפר הנוער הגעתי בעקבות החלטה אישית שלי להשתנות ולקחת את עצמי בידיים. למרות הרצון העז שלי להצלחה, התקופה בכפר הייתה לא פשוטה ויחד עם זאת מופלאה.

מלאה בהצלחות מלאה בקשיים, אהבות, התמודדויות, למידה, כעסים, חברים, הקשבה, פורקן, הכלה, שינוי, הרגל, תרומה, תמורה ועוד ועוד... נירים זאת התמודדות - כל יום מחדש, החל מלקום בבוקר וכלה בלשתף ולהקשיב לאחרים בסבב לילה טוב ובכך להכיר את עצמי יותר. לדעת מי אני ולמה אני מסוגלת. אם בבית לא הקשיבו לי בנירים הקשיבו. יכולת ההכלה של כל נער ונערה במקום הזה מעוררת פליאה בכל פעם מחדש. בנירים לכל דבר יש סיבה.

גם אני שנים לא ידעתי להקשיב לעצמי ולהגיד מה אני באמת רוצה.

בסוף יב, השנה הרביעית והאחרונה שלי, החלטתי להתנדב לשנת שרות לפני הצבא. לצאת מהמקום שנעזר אל המקום שעוזר. שנת השירות הינה שנה מאד לא פשוטה לי כבוגרת נירים, מגבולות חוקים ברורים ולו"ז ידוע מראש וצפוף ליצירת חוקים ולו"ז עצמי ובכל זאת את במסגרת ברורה כל כך. השנה הזו הייתה מדהימה.

למדתי על עצמי הרבה מאד, התרגלתי לחיים האמתיים, הייתי רחוקה גאוגרפית מכל מה שידעתי עד כה, הכפר החברים הסגל. לפעמים הרגשתי שאין לי מקום בצוות שלי, צוות שחף האגדי ובמשפחת נירים אבל טעיתי - המקום הזה שמור לי לנצח. לי ולכל בוגר באשר הוא.

היום, אחרי כמעט שנה בשרות הצבאי, אני יודעת שיש לי לאן לחזור ועדיין יש מי שרוצה להקשיב לי לדרוש בשלומי ולקבל חיבוק חם ואוהב כשאגיע לכפר.

כפר הנוער נירים בשבילי זה הבית, הגרעין לשינוי שלי והוא תמיד יהיה כזה.

אני רוצה לומר תודה - תודה לכל מי שלקח חלק בדבר הגדול הזה ועדיין ממשיך.

שאיפה למצוינות!
לזכרו של רס"ל ניר קריצמן

מדור בוגרים

משנת 2009 מדור הבוגרים נותן מענה לבוגרי הכפר והשכונות. אנו רואים חשיבות בהשתלבותם של הבוגרים שלנו בקהילת הצעירים הנורמטיבית. כיום אנו חובקים כ-500 בוגרים, בוגרי כפר ושכונות וגאים ב-20 הסטודנטים שלנו. צוות תחום הבוגרים כולל ארבעה אנשים.

משימות מדור הבוגרים

- טיפול וליווי של הבוגרים - בוגרי הכפר נקלטים במעגל הבוגרים בסיום המסלול ובוגרי שכונות במסלולים השונים
 - יצירת ממשקים בסיוע לבוגרים במהלך השרות הצבאי/שרות לאומי/שנת שרות/מכינות
 - סיוע בתהליך הכרת המערכת הצבאית בבוגרי נירים הזקוקים לכך כחיילים בודדים ולחיילים הזקוקים לסיוע בשל מצבם הסוציאקונומי
 - פגישות טיפול למבקשים עם עו"ס
 - הרחבת פעילות ההכנה לצה"ל החל מכתה יא'
 - סיוע בהשמה מקצועית ובהכוונה ללמודים
 - פתיחת בית בוגרים חדש בכפר הנוער המעניק בית חם לבוגרים הזקוקים לכך
 - פיתוח קשרים עם הצבא, משרד התמת, מוסדות ללימודים גבוהים ושיתוף פעולה עם מרכזי צעירים בפריסה ארצית
 - ניהול קרן מלגות לסטודנטים
- הבוגרים שלנו מעורבים בתהליכים חינוכיים וחלקם מובילים תהליכים פרטניים בשטח- מסעות ותהליכי חווה. לבוגרי הכפר ניתנת ההזדמנות להשלים או לשפר את הבגרות לאחר שרותם הצבאי. ברכות לצוות כפיר אשר מסיים את מסלול חמשת השלבים בכפר, ולבוגרי מסלול נירים בשכונות ברחבי הארץ. אנו מאחלים לכולם הצלחה רבה.
- מאחלת לכולנו המשך עשייה פורייה,
עדי, ראש תחום בוגרים

בחדש מאי 2015 נחנך בית הבוגרים בכפר, תרומתו של מייק גרוס

שאיפה למצוינות!
לזכרו של רס"ל ניר קריצמן

נ. בוגר נירים בשכונות עפולה

הגעתי לנירים אחרי פעילות חשיפה שהמדריכים עשו אצלנו בשכונה. הצטרפתי לנירים כשהייתי בכיתה ט' ו' בערך. בסוף כיתה ט' רצו להעיף אותי מבית הספר בגלל שבקושי הייתי מגיע ללימודים. בזכות נירים סיימתי יב' והייתי מצטיין מגמה. המורים שאלו אותי איך עשיתי את השינוי הזה, מלא להגיע כמעט לבית הספר ועד להשקיע יותר מכולם בלימודים-באותו רגע לא ידעתי מה לענות להם, רק כשסיימתי בית ספר הבנתי שנירים זה מה ששינה אותי.

דבר אחד אף פעם לא אשכח.

באחד המסעות באחד הימים פתאום חליתי, עשיתי בהתחלה מה שכל אחד היה עושה, ויתרתי לעצמי על הטיול, רציתי לחזור הביתה וכבר לא היה לי חשק לכלום. המדריכים והחברים מהקבוצה עזרו לי וטיפלו בי ובסוף גם שכנעו אותי להישאר למרות כל הקושי. בסופו של המסע הייתי מאוד שמח שסיימתי אותו ולא הפסקתי באמצע. לקחתי את החוויה הזאת איתי גם לצבא וגם לחיים. ברגעים שקשה לי קצת אני נזכר באותו מסע וזה פשוט קורה, כמו קסם, אני אוסף את כל הכוחות "האחרונים" שנשארו לי וממשיך למרות הקושי. השבוע, זה קרה לי שוב בצבא, כשעבדתי על אחד הגנראטורים. יומיים עבדנו עליו, אני ועוד חייל. ביום השני כבר כל כך התייאשתי מהעבודה, שכבר אמרתי למפקד שלי, זהו, אין לי כוח יותר לגנרטור הזה. הרמתי ידיים ישבתי קצת באוטו והתחממתי, דרך אגב היה שם כל כך קר שלא הרגשתי את הידיים. ישבתי כמה דקות באוטו ופתאום משום מקום חזרו לי הכוחות והמשכתי לעבוד למרות הכול.

נירים בשבילי זו משפחה, נירים איתי כבר 7 שנים בתור חניך ובתור בוגר נירים. היום אני עוזר מדריך, המדריכים בעפולה מחשיבים אותי למדריך לכל דבר כשאני איתם.

מאז שהכרתי את נירים, נפתחה לי עוד דלת וכשאני צריך את עזרתם הם תמיד מוכנים לעזור. תודה רבה משפחה יקרה שלי, אוהב אתכם.

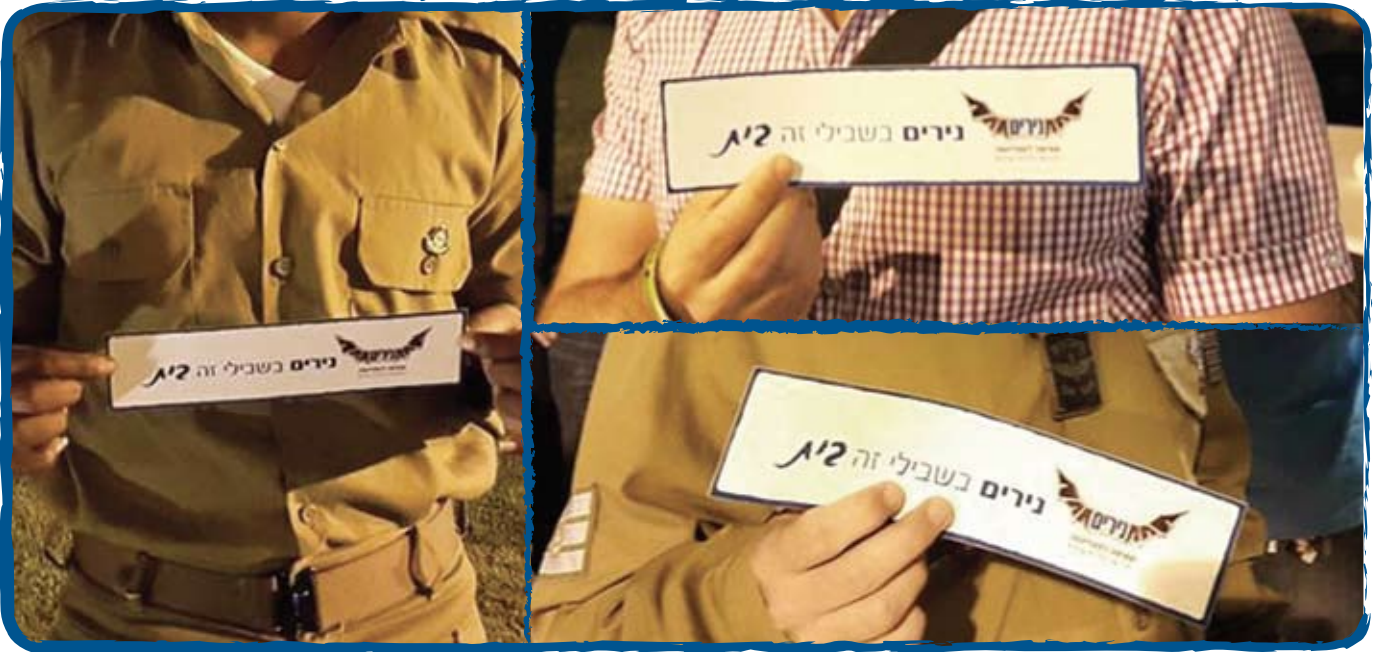
שאיפה למצוינות!
לזכרו של רס"ל ניר קריצמן

ע. בוגר צוות ארז, כפר הנוער נירים

הגעתי לנירים ממסגרת קודמת, המדריכה שלי המליצה על נירים, לא ייחסתי חשיבות להמלצה שלה והמשכתי בדרכי. כל העניין נשכח ממני עד שפגשתי חבר שלא ראיתי תקופה ארוכה, ראיתי שבחבר חל שינוי שרציתי לעצמי, צורת הדיבור, הלבוש הכבוד שנתן לאחר, החשיבה והביטחון העצמי. החבר סיפר שהוא חניך בנירים. הצטרפתי לנירים. סיימתי את המסלול עם תעודת זכאות בגרות מלאה עברתי גיבוש (אני? גיבוש?!!!) ובעוד כחודש אני מסיים שרות צבאי משמעותי ומלא.

בכל תקופת השרות הצבאי הקשר עם נירים והסגל נשמר והתחזק, אני מעורב במה שקורה עם החניכים מספר להם על התהליך שעברתי ועל השרות הצבאי, מנסה להיות להם סוג של חונך (מנטוריונג) להעביר להם מהידע שלי מהניסיון שלי ובכך לסייע להם בחשיבה לגבי התהליך שלהם.

כפר הנוער נירים בליבי - אני אוהב להגיע לביקורים לשיחות התייעצות עם המדריכים שהדריכו אותי, להתארח בבית הבוגרים, לשכוח מצרות היום מהקשיים ופשוט ליהנות בכיף גדול מהמתנה שקיבלתי בכפר הנוער נירים.

ז. בוגרת נירים בשכונות נתניה

התחלתי את דרכי בנירים כשהייתי בכיתה ז', נכנסתי לשם, לפעילות שתעביר לי את הזמן. לא חשבתי שזה יהיה פרויקט בסדר גודל כזה שילווה אותי לאורך כל הדרך. קיבלתי מנירים עזרה ענקית, אם בפן האישי ואם בפן החברתי ובמיוחד הלימודי.

כשהתחלתי ללמוד במכללת נתניה נתקלתי בקשיים רבים מבחינה כלכלית, מינהל הסטודנטים לא אישר לי קבלת מלגה. הייתי אובדת עצות בעניין וחשבתי על פרישה מהלימודים. פניתי לעזרה מקטי. היא אומנם לא הכירה אותי, אך התנהגה אליי כמו אל אחות קטנה. קטי עזרה לי בכל דבר ונלחמה עבורי במלחמות שלא הייתי חזקה מספיק להילחם בהם לבדי.

בסופו של דבר, אישרו לי את המלגה וזה אך ורק בזכות נירים. בנירים בשכונות הרגשתי בפעם ראשונה שאני חלק ממשהו טוב וממשהו שמגבה אותי בכל דרך שאלך ובכל גיל. נירים הפכו להיות משפחה עבורי. אני רוצה להגיד תודה על האפשרות שנתנו לי - ללמוד ולראות את העתיד שלי כמשהו מובטח, תודה על הכול!

קטן
מסנה
הרבה
לטיובה
www.igul.org.il *6360

נירים
פשוט לעגל ל טובה